

/CULTURE /
GET/TOGETHER

KONFERENCE O SPOLUPRÁCI V KULTUŘE
16. - 17. září 2020

ZÁVĚREČNÁ ZPRÁVA KONFERENCE CULTURE GET-TOGETHER 2020

16. - 17. 9. 2020,
Obecní dům v Praze

/NOVÁ
SÍŤ/

/CULTURE /
GET/TOGETHER

umění
vzdělávání
networking
arts advokacie

O POŘADATELSKÉ ORGANIZACI NOVÁ SÍŤ

Nová síť podporuje již osmnáctým rokem živé umění a spolupráci v kultuře. Jako otevřená kulturní organizace propojuje regiony ČR s Prahou i zahraničím, posiluje komunikaci mezi veřejnou správou a jednotlivými aktéry kulturního života, usiluje o decentralizaci, rozvoj a kultivaci občanské společnosti v ČR. Hlavními projekty Nové sítě jsou ČESKÝ KULTURNÍ NETWORK NOVÁ SÍŤ, festival nového divadla MALÁ INVENTURA, komunikační platforma mezi Prahou a Berlínem PRALIN a nový projekt na podporu rezidenčních pobytů ART-IN-RES. Nová síť působí jako servisní organizace pro živé umění, zejména divadlo a tanec.

OBSAH

ÚVOD	3
I. den věnovaný Praze - 16. 9. 2020	4
Marta Smolíková	4
Šárka Maršíková	4
Petr Prokop	5
Marie Kinsky	5
Linda Svidró	5
Yvona Kreuzmannová	6
Jakub Vedral	7
Milan Němeček	7
Hana Třeštíková	8
Jiří Sulženko	8
Pavla Petrová	9
DISKUZE 16. 9. 2020	9
II. den věnovaný regionům ČR - 17. 9. 2020	11
Jan Kunze	11
Libor Kasík	11
Jan Žůrek	12
Karolína Koubová	12
Kateřina Churtajeva	13
Jan Petružela	13
Ondřej Chalupský	14
DISKUZE 17. 9. 2020	14
TÉMATÁ	17
ZÁVĚR	19

ÚVOD

Nová síť pořádala unikátní konferenci se zahraniční online účastí Culture Get-Together 16.-17. 9. 2020 v Obecním domě. Cílem konference byla zprostředkovat setkání zástupců především nezávislých scénických umění (zastřešující organizace divadla, tance, nového cirkusu) a představitelů měst, krajů a státní správy. První den konference se věnoval Praze, druhý regionům ČR. Konference byla streamovaná online a moderovali ji Marta Ljubková a Saša Michailidis. Tématem nultého ročníku konference Culture Get-Together byla Spolupráce v kultuře.

Každý z přednášejících měl k dispozici přesně osm minut, během kterých představil svoji zastřešující organizaci a nastínil, jaké problémy ji nejvíce trápí ve vztahu k mezikulturní spolupráci.

„Pevně doufáme, že setkání všech zásadních představitelů nezřizované kultury poukáže na míru a schopnost společné komunikace nejen vně nezávislé kultury, ale poukáže i na tzv. lichá místa, kterým je potřeba se věnovat,“ dodává Adriana Světlíková, předsedkyně pořádající organizace Nová síť.

Formát konference je inspirovaný berlínskou konferencí Industry Get-Together Berlin, jejíž organizátoři do Prahy poslali své příspěvky formou videa či se připojili přes telemost. Po zahájení hned na úvod promluvila Janina Benduski, ředitelka Performing Arts Programm Berlin, předsedkyně německé Association of Independent Performing Arts a společně s jejími kolegy pohovořila o původních ambicích při zakládání konference v Berlíně, představila témata, která se na minulých ročnících diskutovala, uvedla, kam se posunula a na závěr přiblížila současný stav a směřování konference Industry Get-Together.

Konference Culture Get-Together neměla ambice vyřešit nějaké konkrétní problémy, ale přála si zmapovat situaci, ve které se česká kultura momentálně nachází a zhodnotit, jak komunikuje vně i navenek. Snahou je nyní vytvořit komunikační kanál, který bude jednou za rok přibližovat obě sféry a spíše odstraňovat bariéry. Je důležité usnadnit a zjednodušit vzájemnou komunikaci a artikulovat to, co je podstatné. Výstupem konference za Novou síť je popis souboru témat, která aktuálně obě zúčastněné strany nejvíce trápí.

Konference byla určena profesionálům v oboru (oborovým organizacím, nezávislým profesionálům v kultuře, umělecké obci, odborné veřejnosti), zástupcům samosprávy. Konference byla streamovaná a její záznam je k dispozici zde.

Partnery konference byli **Ministerstvo kultury ČR, Mezinárodní divadelní ústav ITI, Institut umění - Divadelní ústav, Česko-německý fond budoucnosti, Performing Arts Programm Berlin, Magistrát hlavního města Prahy**. Konference je součástí projektu PRALIN – kulturní spolupráce mezi Prahou a Berlínem. Nad projektem převzala záštitu radní hlavního města Prahy pro oblast kultury, památkové péče, výstavnictví a cestovního ruchu paní Hana Třeštíková.

I. DEN VĚNOVANÝ PRAZE - 16. 9. 2020

Všichni řečníci dostali následující otázky, na které měli možnost si připravit své osmiminutové prezentace.

1. Proč jste vznikli?
2. Jaký je rozsah vaší činnosti a v čem jste jedineční?
3. Vyjmenujte problémy, které vám ztěžují práci, ale již nejsou v záběru vaší činnosti a uvítali byste pomoc od ostatních kolegů, zastřešujících organizací apod.?

MARTA SMOLÍKOVÁ

České středisko Mezinárodního divadelního ústavu je otevřenou platformou českých profesionálních divadelníků, kteří jsou zde zastoupeni stávajícími profesními organizacemi, zástupci divadelního a tanečního školství a individuálními členy, spravuje ho Institut umění – Divadelní ústav. Za ITI promluvila Marta Smolíková.

"ITI je v České republice středisko zastřešující české divadelní performanční organizace, ale působí také vedle národní úrovně na mezinárodní úrovni v oblasti školství, mezinárodní spolupráce, vzdělávání, mládeže. Posláním organizace je stimulovat a vést dialog o klíčových tématech české divadelní kultury, formulovat a zastupovat její společné zájmy, být platformou pro sdílení informací podstatných pro obor scénických umění a dále je úkolem naplňovat aktivity vyplývající z programu mezinárodní organizace dle charty ve znění roku 2017. Těžištěm naší práce je kulturní advokacie, každoročně se věnujeme státnímu rozpočtu, nyní aktuálně i covidové situaci. V mezidobí realizujeme projekty, jako je Světový den divadla, nebo mezinárodní den tance."

"Jedním z hlavních úkolů, kterými se zabýváme, je problematika mezinárodní solidarity. Důvody nebo cíle síťování jsou informovanost a zároveň možná domluva na společných postojích, protože vždy je důležité mít zkoordinovaný názor, který se prosazuje a poučení, které z toho plyne."

ŠÁRKA MARŠÍKOVÁ

Cirqueon – Centrum pro nový cirkus je zastřešující organizací pro podporu a rozvoj novocirkusových umění v České republice. Činnost organizace se opírá o čtyři hlavní pilíře: vzdělávání, umělecká tvorba, informace a věda a výzkum. Cirqueon je partnerem a koordinátorem celé řady EU projektů. V současné době koordinuje neformální platformu profesionálů v oblasti nového cirkusu v ČR. Cirqueon je neziskovou organizací a Šárka Maršíková je ředitelkou organizace.

"Vznikli jsme v roce 2009 z esenciální potřeby vůbec přivést nový cirkus do České republiky, protože v té době nový cirkus reprezentoval především festival Letní Letná, pro který jsem pracovala, a vlastně přes rok nebo přes sezonu se toho tady moc nedělo. Takže vlastně už tenkrát jsme naformovali tři pilíře, které sledujeme: je to především vzdělání, potom podpora umělecké tvorby a řekněme kreativní prostor, a potom informační centrum, informování vůbec o tom, co nový cirkus je a proč by měl být řekněme rozpoznán, podporován, jaké má benefity."

"Snažíme se spolupracovat napříč organizacemi, takže vzniká skutečně platforma českých cir-

kusových profesionálů, kteří tady tvoří. Snažíme se formulovat aktuální problémy a potřeby nového cirkusu."

PETR PROKOP

Asociace nezávislých divadel ČR je otevřené sdružení divadelních subjektů, produkčních domů i jednotlivých tvůrců, působících v oblasti divadel nezřizovaných veřejnou správou napříč celou republikou. Hlavními úkoly asociace jsou prosazování jedinečnosti sektoru nezávislých divadel, navazování kontaktu s veřejnou správou a zastřešení vzájemné komunikace členských divadel. Tím přispívá k transparentnosti prostředí a ke zlepšení podmínek, v nichž nezávislá divadla provozují svou uměleckou činnost. Petr Prokop je členem asociační rady.

"Problém je především v nedovyvinuté infrastruktuře, která by byla v dobách krize schopna podržet umělecký provoz v rámci nezávislého umění, divadla, včetně jednotlivých umělců. Nejde pouze o prostory, ale i o zastřešující organizace a instituce, například sdružující podpůrné profese jako jsou technici, produkční apod. A tento problém je třeba řešit investičně. Absence zastřešujících organizací techniků apod. Je nutné podpořit investiční projekty, které umí produkovat a koprodukovat – a tím chrání jednotlivce, OSVČ."

MARIE KINSKY

Vize tance z.s. je profesní organizace, která sdružuje nezávislé profesionály, fyzické osoby i organizace, kteří působí v oboru tanec a pohybové divadlo. Organizace byla ustanovena v roce 2008, navázala na činnost stejnojmenné neformální odborné platformy, jejíž členové se poprvé sešli v lednu 2006. Za Vizi tance promluvila Marie Kinsky, předsedkyně organizace.

"Vize tance byla založena v roce 2008 a jsme první českou profesionální organizací věnující se tanci a fyzickému divadlu. Spolupracujeme jak s konkrétními lidmi, tak s organizacemi. Snažíme se, aby se celý obor rozvíjel a rostl. Ve Vizi tance se snažíme mapovat, co se v oboru děje; vzájemně spolupracovat s našimi členy, radit se ohledně potřeb, zasazovat se o rozvíjení a spolupráci se státními i nestátními institucemi. Velmi důležitá je pro nás medializace tance."

"Velmi bojujeme s podmínkami, které má v Česku nezávislá kultura. Naši členové mají několik různých prací, aby se uživil – a jejich umění tak nemůže za těchto podmínek mít ten správný potenciál. Dalším problémem je, že nemáme stálé místo, kde se můžeme setkávat. Samozřejmě bojujeme i s finanční stránkou, což znamená, že členové Vize tance dělají svou práci zadarmo a ve volném čase, naším problémem je tedy nedostatek času, takže nemůžeme být natolik profesionální, jak bychom chtěli. Prosím spojte se a spolupracujte, je to nesmírně důležité!"

LINDA SVIDRÓ

Asociace tanečních umělců ČR, z.s. (dříve Taneční sdružení ČR) je od roku 1990 profesní organizací sdružující taneční instituce, individuální umělce (interprety, choreografy, pedagogy, baletní mistry, dramaturgy) kritiky, teoretiky i ostatní pracovníky profesionálně působící v této oblasti. Hlavním posláním ATU ČR

je zvyšování prestiže, povědomosti a dostupnosti tanečního umění. Linda Svidró je předsedkyně Asociace tanečních umělců ČR a umělecká ředitelka Pražského komorního baletu.

"Hlavním posláním asociace je pomáhat rozvoji tanečního umění a zvyšování prestiže. Nejen v Praze, ale i po celé republice. Co se týká zlepšení ekonomických a sociálních podmínek, myslím, že aktuálně nejdůležitější je řešit statut umělce. Velmi důležitá je pro nás medializace tance."

"Na závěr bych jenom chtěla vystihnout poslední dva body: a to je usilovat o zastoupení v konkursních komisích, grantových komisích a poradních orgánech a prosazovat a chránit společné zájmy české divadelní kultury, a to především ke vztahu ke státní správě."

YVONA KREUZMANNOVÁ

Zakladatelka a ředitelka Tance Praha z.ú. od roku 1991. Organizace vznikla k pořádání Mezinárodního festivalu TANEC PRAHA a rozšířila svou činnost o Českou taneční platformu a PONEC – divadlo pro tanec. Od roku 2006 do roku 2008 pracovala jako externí poradkyně ministra kultury České republiky a byla odpovědná za oficiální zahájení českého předsednictví Rady EU v Bruselu v roce 2009. Spoluzakládala evropské projekty jako Trans Danse Europe nebo platformu Aerowaves a je aktivní v evropských sítích (IETM, EDN) a projektech mezinárodní spolupráce.

"V roce 1989 byl založen Pražským kulturním střediskem Tanec Praha jako festival. Je hrozně dobré si uvědomit, co se tady za těch 30 let podařilo, ale v čem vidím slabiny: Hlavní je najít společný slovník, protože my mluvíme jazykem umění a veřejná správa mluví jinou řečí a je podstatné najít jakéhosi překladatele, tu transformační linii, most, abychom si rozuměli. Je to dlouhodobý proces, kterému říkám celoživotní šíření osvěty."

"Negativní vymezování se je špatné: nestátní, neziskový, všechno ne, ne, ne. Ano, my děláme veřejně prospěšnou službu v kultuře a tohle je potřeba neustále opakovat. "

"Další slabinou je velká fluktuace politiků: za 30 let jsem potkala 20 ministrů kultury a 12 primátorů. A je to samozřejmě i otázka personálního obsazení ministerstva, protože víme, ano, bylo to tady zmíněno, že jediná referentka pro tanec a divadlo dohromady je momentálně na odchodu do důchodu, resp. byla už odejita, nemáme samostatného referenta pro obor tance. "

"Filmaři dokázali za poslední dekádu jako filmové pobídky kulturních a veškeré programy, které ministerstvo kultury nastavilo pro filmové umění, tam my zdaleka nejsme. Jestli se můžeme někde v domácím prostředí inspirovat, tak určitě u filmařů."

"Třetí slabinou je špatná koordinace mezinárodních vztahů, protože je to právě umění a kultura, které otevírají dveře českému byznysu do zahraničí. Jsou to naši umělci, kteří nás reprezentují. Nonverbální umění, jakým je tanec, je pro mě na prvním místě, protože nepotřebuje žádný překlad."

JAKUB VEDRAL

Ředitel pražského festivalu pouličního divadla Za dveřmi. Dlouhodobě spolupracuje s významnými českým nezávislými divadly jako produkční a producent. Dramaturgicky či režijně se podílel například na prezentaci ČR na světových výstavách EXPO v Aichi, Šanghaji, Milánu, či Astaně. Je spoluvůdcem největšího drive-in festivalu Art Parking. Jakub Vedral je zakladatel a ředitel ART Prometheus z. s. a ArtProm s.r.o.

"Produkce, divadelní produkce může být a měla by být brána jako svébytný umělecký žánr, takže jako vystudovaný bakalář divadelní produkce svým způsobem provažují způsobem za umělce."

"Umění se světem byznysu je potřeba propojovat. "

"Dospěli jsme k tomu, že jsme téměř před deseti lety v roce 2011 založili společnost Art Prom s.r.o., která se věnuje "vývozu" našich projektů do zahraničí. Pomáháme různým firmám, i opravdu velkým firmám s konzultacemi, jak mají vypadat jejich společenské akce a pomáhat jim i ty akce realizovat. Díky tomu jsme z osmdesáti procent nezávislí na grantech a na grantové politice, což považují za velikánský úspěch. Zároveň těch 20 procent je pro nás hrozně důležitých, protože díky nim můžeme realizovat náš milovaný festival pouličního divadla Za dveřmi a můžeme pomáhat jednotlivým divadelním souborům k tomu, aby mohly tvořit. Nicméně granty jsou pro nás něco jako investiční pobídka."

MILAN NĚMEČEK

Náměstek pro řízení sekce živého umění MK ČR, ředitel Odboru umění, literatury a knihoven a externí vyučující na VŠE v Praze, katedra Arts managementu.

"Nevím, jak se dá pomoci v komunikaci směrem na vládu, protože ono to není ani tak směrem na vládu jako na ministerstvo financí. Ministerstvo financí je prostě hlídač státních peněz a poměrně nekompromisní."

"Nelze kolegy z ministerstva průmyslu a obchodu nějak vinit z toho, že některým věcem nerozumí. Konec konců i pro nás jako úředníky je teď spousta věcí, co se týče pochopení těch oborů a provozu a vlastně realizaci jednotlivých projektů, to jsou strašně důležité informace, které teď potřebujeme nasát a k tomu potřebujeme ty organizace."

"S Prahou komunikujeme neustále, ale co se týče krajů a samospráv, tam je to trošku problematické. Ukázalo se to na balíčku ministerstva kultury, který zvláště u těch opatření, která byla směřována na ten zřizovaný sektor. My spíš řešíme ty problémy, které máme dané v souvislosti s tím naším ministerským balíčkem, a to je vypořádání těch podmínek pro poskytnutí té covidové dotace na ministerstvu kultury, kdy ministerstvo stanovilo, že by zřizovatelé neměli významně snižovat příspěvek těm příspěvkovým organizacím. Tam jsme samozřejmě vyslali jménem pana ministra dopisy na všechny krajské úřady a magistráty, aby tak pokud možno nečinili."

HANA TŘEŠTÍKOVÁ

Česká producentka, režisérka a radní hlavního města Prahy pro oblast kultury, památkové péče, výstavnictví a cestovního ruchu. Od roku 2014 je zastupitelkou a radní městské části Praha 7, od roku 2018 též místostarostkou městské části Praha 7 a též zastupitelkou a radní hlavního města Prahy. Zároveň byla v komunálních volbách v roce 2018 zvolena jako nestraník za volební stranu Praha sobě zastupitelkou hlavního města Prahy.

"Co se týká Prahy, rádi bychom vám na tomto plénu řekli, že jste pro nás velmi důležití partneři pro jakoukoli debatu a odbornou diskusi. "

"Pro nás jsou to vždycky důležité momenty v tom jednak vyslechnout si celé názorové spektrum, slyšet to široké názorové spektrum a snažit se vytipovat slabiny, které pražská kulturní politika skýtá nebo na kterých by mohla pracovat. "

"Co nás čeká: debata nad novým grantovým programem na roky 2022 až 2027, kde potřebujeme hlavně vaše zapojení do diskuse. Bude to dlouhý proces, potřebujeme ho ale zvládnout do první poloviny příštího roku. Co jsme si předdefinovali je, že v rámci toho systému budeme dbát a klást důraz hlavně na excelenci, podporu talentů, inovativní projekty, na rozvoj komunit a lokalit a na mezinárodní spolupráci. Jinak nelze popřít, že nás čekají velice těžké příští roky. "

"Slabiny: je roztržitost nebo uzavřenost jednotlivých zájmových skupin, kde právě zrovna dneska je ta ukázka toho, jak dokážete spolu debatovat a scházet se a projednávat nějaké body týkající se všech, nicméně je to složité neustále řešit drobné problémy nebo menší problémy jednotlivců. Další slabinou je nedůvěra z vaší strany vůči politikům na magistrátu nebo vůči magistrátu jako takovému. A v poslední řadě takový feedback, my často z vaší strany posloucháme informace o tom, co nefunguje, co potřebujete, spíš negativní informace, a my jsme ale přichystáni poslouchat i konkrétní nebo konstruktivní návrhy."

JIŘÍ SULŽENKO

Ředitel odboru kultury a cestovního ruchu. Byl také ředitelem programu projektu Plzeň 2015 – Evropské hlavní město kultury a DEPO 2015 a působil jako kurátor Pražských náplavek, TRADE CENTRE PRAHA, a.s. Působí jako pedagog na DAMU.

"V roce 2019, který byl pro všechny rekordní a úspěšný, tak ekonomika v Praze v oblasti kultury vytvářela spotřebu v řádu 38,3 mld korun. Jenom pro státní rozpočet na daňových dopadech vygenerovala příjmy 14,8 mld korun, co se odvedlo do státního rozpočtu z pražských kulturních průmyslů, což jsou myslím velmi slušná čísla na to, že dneska se bavíme o tom, že se sektor v krizi podpoří jednou, dvěma, třemi miliardami. A zároveň je třeba si uvědomit, že v kulturních odvětvích v Praze v roce 2019 pracovalo přibližně 50 tisíc zaměstnanců, přibližně půlka umělců, půlka technických profesí a teď je ohroženo ztrátou zaměstnání nebo pozic při optimistickém scénáři, který počítal s tím, že už v září se pojede zase zpátky naplno, tak i v tomhle optimistickém scénáři jsme očekávali ztrátu některých 14 tisíc pracovních pozic, z toho přibližně sedm tisíc mezi umělci a šest tisíc mezi podpůrnými profesemi. Myslím si, že to jsou i čísla, která potom vytváří argumentaci pro péči o OSVČ."

"Určitě vás budeme potřebovat při debatě o nové grantové politice, o které tady mluvila paní radní na roky 22-27, protože ta aktuální teď končí. Myslím si, že je to jedna z těch systémových změn, protože musí se reflektovat priority i očekávání nějakého limitování finančních prostředků, které na granty budou."

PAVLA PETROVÁ

Institut umění – Divadelní ústav (IDU) je státní příspěvkovou organizací zřizovanou Ministerstvem kultury. Hlavním posláním IDU je poskytovat české a zahraniční veřejnosti komplexní služby z oblasti divadla a dílčí služby z dalších oblastí umění (hudba, literatura, tanec, vizuální umění). Pavla Petrová je ředitelkou IDU a generální ředitelkou PQ 2023.

"Pokud bych měla teď charakterizovat, kde se v současné chvíli pohybujeme jako IDU, tak bych nás asi charakterizovala především jako výzkumnou organizaci a dále pak jako zprostředkovatelskou organizaci. Tím myslím zprostředkovatele mezi jednotlivými obory, mezi jednotlivými třeba žánry v rámci jednoho oboru, ale taky propojování se státní správou, s regiony atd. Jak vidíte, my se snažíme poskytovat celou řadu služeb, které mají velmi široký záběr."

DISKUZE 16. 9. 2020

Marta Smolíková v diskusi uzavírá svůj první příspěvek: „Zásadní je dohodnout se na společných postojích v rámci kulturního sektoru, tedy na „zkoordinovaném a poučeném názoru, který může být prosazován“. Výzva covid kultura ukazuje, že stát (administrativní a politická reprezentace) nerozumí kulturnímu sektoru. Výsledkem je podcenění celého řetězce návazností (...). Nyní je hozená rukavice státu, protože zejména ze strany hudebních průmyslů byla důrazně komunikována tato situace, ale stát dostatečně nereaguje, neřeší.“

Zuzana Zahradníčková, jediná zástupkyně Ministerstva kultury reaguje v diskusi na nevyužité finance ze záchranného balíčku: „Tyto finance hodláme utratit, bude vypsána druhá výzva na dofinancování celoroční činnosti. Dalším problémem je personální politika MK ČR, personální podstav, a nepřipravenost na krizi, právě Covid ukázal nedostatky fungování MK ČR (například nemožnost podpořit ziskové projekty). Dalším problémem jsou mezery v komunikaci mezi ministerstvy, i když třeba MK s MPO mají úzký vztah. Bohužel usnesení vlády přišlo dříve, než se zmapovala situace, MK ČR nebylo schopno rychle reagovat.“

Jakub Vedral v diskusi prohlašuje, že: „je třeba podporovat i nově vznikající projekty, které reagují na danou situaci, otevřít průběžné granty, MK ČR si musí uvědomit, že jsme kreativní sektor a nelze ho škatulkovat do systému. Je nutné neopomíjet i technické profese. Naprosto krizový stav.“

Yvona Kreuzmannová podotýká: „Celý dotační balíček je neinvestiční, a to je velký problém. Rovněž podpora individuálních umělců. Je možné, aby mohlo za tyto individuální umělce žádati oborové organizace? Maria Gabriel – eurokomisařka – vyzývá jasně členské státy, aby 1,5% ze záchranného balíčku využili na kulturu, doufá, že stát tak učiní.“

Marta Smolíková uzavírá diskusi s dvěma následujícími body:

1. *institute nerozumí sektoru a podcenila řetězec profesí, které souvisí s tím, aby umělci mohli tvořit. Obrovské množství lidí, kteří ztratí ekonomické příjmy a má to dalekosáhlé dopady.*
2. *je třeba: „hledat společný zájem / cíle, spolupráce a společnou řeč/ jazyk“, i když se výše zmíněné jasně říkalo, nikdo to nepochopil a nebral to vážně.*

Dále ve svém souhrnném diskusním příspěvku říká: „Ve státní administrativě a politické reprezentaci máme málo zástupců, kterých si můžeme vážit pro to, že rozumí potřebám oboru a odtud pramení silná frustrace a zaujetí proti těmto reprezentantům a prohlubuje se nedůvěra. Filmaři se dostali k jednomu stolu a přesvědčili se o společném zájmu a začali komunikovali.“

„Je potřeba najít řešení, lze změnit usnesení vlády, lze přijít s programem který pomůže, je zapotřebí zohlednit všechny profese, je třeba investiční podpory do „infrastruktury, která dokáže udržet v provozu nezávislé umění.“

Eva Měřičková souhlasí: „V současnosti se ukazuje, jak moc potřebujeme jak status umělce, tak mechanismus, který zajistí, aby jednotlivci, umělci, kteří jsou na konci řetězu nezůstali bez pomoci. to lze řešit např implementací do grantů. Problém současné definice podpůrného balíčku MK, je třeba nějaká formulace, jak umožnit hradit část honorářů nerealizovaných vystoupení, nikoli pouze zmařené náklady.“

Otázky padaly i na **Milana Němečka**, zásadní z nich položila ředitelka Nové sítě **Adriana Světlíková**: „Končí státní kulturní politika, měla by být do konce roku hotová, jak to s ní vypadá, jestli bude odložena ta příprava nebo ten materiál na příští rok a kdo na něm pracuje?“

Milan Němeček odpovídá: „(...) pořád panuje ta představa, že by se minimálně do konce roku podařila ta státní kulturní politika nějakým způsobem projednat u nějakých veřejných stolů. Pracují na tom lidé z kabinetu. (...) Ukázalo se, že statut umělce a další témata, která jsme dlouhodobě odkládali, tady tristně chybí a je potřeba ji do nové státní kulturní politiky zapracovat. Proto bychom rádi využili i toho, že je tady vůle v nejvyšším patře vedení úřadu tato témata prosazovat ve státní kulturní politice a já osobně bych nerad, abychom tu novou státní kulturní politiku příliš odkládali s tím, že té stávající prodloužíme platnost.“

Yvona Kreuzmannová ihned reagovala: „Pokud jde o státní kulturní politiku, nás by velmi zajímalo, jestli by to přeci jen kvůli těm veřejným diskusím a kvůli tomu, aby se dotáhla do takového stavu, abychom za ní mohli stát my jako odborná veřejnost stejně jako vy, jako státní správa, jestli by nestálo za to aspoň o pár měsíců ji prodloužit. Já bych vás ráda poprosila, abyste nehnali do konce roku schválení vládou, ale nebáli se toho kroku pár měsíců skluzu a měli to opravdu dobře vydefinované, protože status umělce je téma, které je velmi žhavé a ukázalo se právě na této krizové situaci, jak je důležité mít nějaký status pro umělce na volné noze, nejen umělce, kteří jsou v angažmá a zaměstnání.“

Milan Němeček reagoval: „Co se týče ještě té státní kulturní politiky, samozřejmě nikdo to nepožene na krev do konce roku. My samozřejmě uvidíme, a to bude rozhodující, jak budou probíhat ta veřejná projednávání a od toho se bude termín odvíjet. Takže buďte klidní, myslím si, že ještě vládne na ministerstvu zdravým rozumem a nebudeme jenom prvoplánově plnit termín.“

Zuzana Zahradníčková v odpolední diskusi opět zmiňuje kritický personální podstav na MK ČR, problém se zřízením služebního místa, dokonce jim chybí finance, aby si za paní Zichovou, která letos skončila, najali brigádníka. K víceletému financování dodává, že ho nelze provést kvůli nastavení rozpočtových pravidel; jedna z možností řešení situace s covidem – je rozvolnění rozpočtových pravidel, ale to je na MF, což je silový resort.

II. DEN VĚNOVANÝ REGIONŮM ČR - 17. 9. 2020

Řečníci, kteří prezentovali situaci v krajích, dostali následující otázky:

1. Proč jste vznikli?
2. Jaký je rozsah vaší činnosti a v čem jste jedineční?
3. Vyjmenujte problémy, které vám ztěžují práci, ale již nejsou v záběru vaší činnosti a uvítali byste pomoc od ostatních kolegů, zastřešujících organizací apod.?

JAN KUNZE

Opavská kulturní organizace, ve které Kunze působí od jejího vzniku, je městskou příspěvkovou organizací, jejímž účelem je zabezpečovat činnost a služby sloužící k uspokojování potřeb celkového kulturního rozvoje statutárního města Opavy.

» Stručně představuje činnost Opavské kulturní organizace OKO, kterou před dvanácti lety zakládal "na zelené louce". Dnes jsou pod správou této příspěvkové organizace tři budovy. Situace je však v poslední době turbulentní, zejména v souvislosti s volbami do zastupitelstva. Sám se stal politicky aktivní. Zdůvodňuje to jako takový druhý přirozený krok, který vyplývá z obecnější snahy změnit své okolí. Prvním bylo samozřejmě zapojení se do kultury, což je dle Kunzeho taková první forma "občanské aktivity". Zmiňuje příklad zneužití moci ze strany politické reprezentace, ke které dle Kunzeho došlo právě v Opavě.

Své zkušenosti s realizací kulturní politiky ve městě Opava uplatňuje v politice. Jednak často převládá názor o zbytnosti tohoto segmentu, vedoucí jsou vybírání bez předchozí zkušenosti, což vyplývá nikoli z odborného posouzení, ale politické nominace.

Apeluje na nutnost dosáhnout participaci politiků na konferencích obdobného zaměření, umožní jejich kultivaci.

LIBOR KASÍK

Původně pěvec – tenorista, nyní kulturní manažer a specialista v public relations a politik. Již 10 let zastává pozici ředitele unikátního polyfunkčního kulturního centra Uffo v Trutnově. Od roku 2014 je členem ODS, radním města Trutnova a spoluvůdcem v současnosti připravované kulturní politiky ODS.

Krise je příležitost! Kultura má dnes v době krize příležitost "pohnout se z místa", není totiž vnímána nejen politickou reprezentací, ale i u běžného diváka má možnost být na důležitém místě v žebříčku hodnot. Kontinuální růst již pozorujeme delší dobu v kulturních a kreativních průmyslech. Kasík přichází s vlastním pojetím kulturní politiky. Nejprve je třeba definovat cestu, jakou se vydáme, položit si otázku v oblasti přístupu k dani, odpovědět si na otázku ohledně právní formy, a především si odpovědět na otázku, proč je kultura důležitá, a v návaznosti na to, proč financovat kulturu z veřejných financí. Kasík argumentuje formou dopadů na společnost, kultura má tedy schopnost kultivovat.

JAN ŽŮREK

Ředitel olomoucké neziskové organizace DW7, která provozuje Divadlo na cucky, Galerii XY a komunitní zahradu Za(h)radu. Jako dramaturg a produkční spolupracoval s řadou festivalů – nejvýrazněji se podílel na rozvoji Divadelní Flory. V současnosti již zastupitelem Olomouckého kraje, kde má na starosti kulturu a památkovou péči. Je místopředsedou Asociace nezávislých divadel ČR a člen odborných komisí MK ČR.

Představuje činnost Asociace nezávislých divadel ČR ve vztahu k regionům. Rekapituluje členskou strukturu (nezávislá divadla, stagiony a platformy). Dále činnost AND v regionech, advokacie, diskuse o kulturní politice, problematika grantových řízení, vstupovat jako odborníci do předvolebních diskusí, velké téma kulturní infrastruktury, které je přímo úměrná dostupnost kultury. To je velké téma regionů – infrastruktura, nedostatek investic, a to nejen v rozpočtu ČR, ale i Evropské unie. Spolupráce a partnerství: ANDu se daří propojit s dalšími aktéry kulturního života a je takto schopné dosáhnout konkrétních výsledků ve věci různých "regionálních kauz" - např. zachrany grantových programů (Jihomoravský kraj) na rovině veřejné správy, a to prostřednictvím otevřených dopisů, intervencí i diskuze.

KAROLÍNA KOUBOVÁ

Karolína Koubová je česká politička a kulturní manažerka, od roku 2018 primátorka statutárního města Jihlava. Primátor města Jihlavy zastupuje město navenek a koordinuje činnost v zásadních otázkách samosprávy.

„Role města a role kulturních aktérů je jaksi v konfliktu, protože zatímco město má nastavovat systém, má nám pomoci vytvořit prostředí, ve kterém poroste – a tím pádem i kulturní poptávku. Používá k tomu grantovou pobídku. Naproti tomu od kreativního prostředí očekáváme drzost, a to, že bude vstupovat do tohoto prostředí, bude vyhledávat niky a bude je umět zaplňovat. Každý mluvíme jiným jazykem, snažíme se možná o totéž, ale každý z jiného pohledu. V Jihlavě se nám podařilo, že jsme v roce 2017 vytvořili strategii pro volný čas, kulturu a cestovní ruch. Díky tomu, jakým způsobem byla strategie zpracovaná, byla velmi participativní, tak se nám podařilo ty dvě strany dát dohromady a ten velmi důležitý konflikt, který myslím musí být k tomu, aby byl dobře nastavený systém a dobrá podpora pro kreativitu, tak jsme si vlastně vyjasnili očekávání a vytvořený systém nám velmi pomohl a dodnes pomáhá.“

„Jedním z výstupů strategie, která je rozdělena na tři části, je, že na každou část byl na magistrát přijatý člověk, který byl zodpovědný přímo za plnění strategie. Jihlava vzdělává kulturou, kdy umíme spojit tyto dva požadavky a projektovým způsobem učíme děti na pozadí kultury všechna možná témata.“

“Podařilo se nám vytvořit grantový systém pro prvořadatele a podařilo se nám se spojit s podnikatelským sektorem. Poslední oblastí je značka města, což je naopak úplně pole netknuté. Tam se nám to úplně nepodařilo. Jihlava doteď neměla organizaci, která by se o kulturu nebo o značku starala. Takže v tuto chvíli zakládáme nebo v červnu jsme založili příspěvkovou organizaci, teď do konce září máme otevřené výběrové řízení na ředitele a budeme se snažit začít pojmenovat produkty a vznik destinační karty. V čem si můžeme vzájemně pomoci? To, co zafungovalo, byla participace, to, že hned na začátku byli kulturní aktéři vtaženi do spolupráce, pravidelně se město a kulturní aktéři setkávají. To, co může velmi nefungovat, jsou odpovědné a kontaktní

osoby, protože stačí, aby v tom trošku nebyla ta "chemie", která tam má být, a konflikt, "systému" s "kreativitou" je hned v sobě a nedělá to potom dobře."

KATEŘINA CHURTAJEVA

Aktuálně vedoucí odboru kultury a památkové péče v Královéhradeckém kraji. Přes pět let působila jako ředitelka Českého centra v Bulharsku, čtyři roky strávila na Kavkaze, kde se zapojením do rozvojové spolupráce snažila přispět k obnově poválečného regionu a vybudování kvalitní občanské společnosti.

"Kraje existují 20 let, v našem případě nikdy nebyla připravena kulturní koncepce, věci se děly samospádem a řekli jsme si, že by bylo dobré se zamyslet nad tím, co vlastně kraj dělá, co od toho očekává, proč to dělá. Máme špatně nastavený systém a také jsme bojovali s tím, že v letošním roce končí většina národních strategií v oblasti kultury a my nevíme, co chce dělat stát dál, nevíme, jak na to reagovat, takže si to plánujeme bez státu, což je škoda."

"Z mého pohledu to děláme proto, abychom poukázali na to, že v kultuře je obrovská síla a že kultura může startovat pozitivní změny, že je hybatelem rozvoje regionu, že může kultivovat veřejný prostor, že v kulturních a kreativních průmyslech je velký inovativní potenciál, že v kultuře je koneckonců i velký ekonomický přínos, ať v přímých investicích, v kreativní zaměstnanosti, nebo v kulturním podnikání."

"Kultura se u nás pomalu stává tématem, o kterém se ví. Objevila se v celokrajských strategických dokumentech, což je za mě velký úspěch, už tam není zmíněná jedním, dvěma řádky, už je tam na několik stran. Co je ještě lepší a naprosto výborné z mého pohledu je to, že se povedlo otevřít a začít propojovat hráče z kultury v celém kraji především síťování hybatelů v kultuře, propojování, přinášení know-how, posilování kulturního a sociálního kapitálu. Pro mě velmi logicky je to opravdu poprvé, co si Královéhradecký kraj koncepci pro kulturu vytváří."

"Šli jsme do toho velmi poctivě, participativně, zespoda. Zapojili jsme partnery v průběhu celé té strategie, jsme otevření tomu, aby se lidi zapojovali."

"Neumíme dát zatím stabilní podporu kultuře v kraji. "

"Na co úplně nemáme vliv a co bychom uvítali, kdyby obecně ve společnosti jsme věděli a nezpochybňovali, že kultura je velká hodnota, která má co do činění třeba s naší identitou, abychom my jako kraje byli dobře zapojeni do plánování na národní úrovni, do strategických procesů. "

JAN PETRUŽELA

Fujaré je tvůrčí, dramaturgicko – produkční jednotka, která bez vlastního prostoru pořádá kulturní a občanské aktivity v Rožnově pod Radhoštěm. Petružela je divadelní vědec, šéfredaktor časopisu Divadelní revue (Institut umění – Divadelní ústav).

"Vrátil jsem se do rodné vsi a zjistil jsem, že kultura je nedostatečná, když to zjednoduším a že si budu muset poradit sám. Fujaré je tvůrčí dramaturgicko-produkční jednotka, nemáme vlastní"

prostor. To znamená, že jsme odsouzeni ke spolupráci. My jsme možná ti, kteří dokážeme vytvářet a inspirovat, což s sebou nese pozitiva a samozřejmě negativa a střety. "

"Město zadalo svým příspěvkovým organizacím pokrývat nějakým způsobem pravidelná výročí jako v kalendáriu. My jsme si ve spolupráci s městskou knihovnou vybrali 17. listopad. Je to vlastně strašně funkční a jednoduché. Podstatné je, kde je spolupráce. Starosta je ovšem za ANO, a my pořádali i demonstraci Milionu chvilék, takže naši akci škrtli. Tady se dostáváme naopak k nemožnosti spolupráce -> protože je tam nějaký partikulární politický zájem".

"Nechceme přistupovat na ten slovník, nechceme přistupovat na ten diskurs, který je z velké části politický a vlastně nechceme naskakovat na to téma kulturní války. A teď je otázka, jakým způsobem vést dialog, protože na to jsou zapotřebí minimálně dva. "

ONDŘEJ CHALUPSKÝ

Od srpna 2013 je výkonným ředitelem Divadla Bolka Polívky (DBP, s.r.o.). V letech 2013–2019 byl členem grantové komise Ministerstva kultury ČR na podporu projektů profesionálního divadla.

"Nově vznikající platforma pro nezávislou scénu města Brna. Otázka, jestli vzniká nebo vznikla."

"Nutno říct, že komunikace s městem se vlastně na dvě současná volební období, to znamená na to, co bylo a co teď probíhá, velmi výrazně zlepšila s tím srovnáním, co bylo v předchozí éře. Horší to je na kraji."

"Myslím si, že ta doba covidová možná může některým politikům otevřít oči, možná jsem zbytečný optimista, ale konečně mají možnost zjistit, jak ten náš sektor funguje a že vedle toho příspěvkového sektoru, který funguje nějak podle příspěvkových pravidel, tak v té nezřízované scéně se vlastně častokrát snažíme odvádět profesionální nebo někdy poloprofesionálně výkony, ale za zcela neprofesionálních podmínek, ať už jde o to, jak zaměstnávat nebo nezaměstnávat naše pracovníky na technických postech a vlastně i umělců. Nicméně díky i té schůzce s vedením města, s paní primátorkou a náměstkem pro kulturu a radním pro kulturu jsme dospěli k závěru, že by bylo vhodné ten aktivismus nějakým způsobem využít - a tím, že se pohybujeme v Brně napříč kulturním sektorem a komunikujeme samozřejmě i se zřízovanou sférou, vzniká dialog i napříč kulturním sektorem."

DISKUZE 17. 9. 2020

Libor Kasík vysvětluje své pojetí kulturní politiky, které jde cestou Art Councils, tedy institucí, které nejsou financovány vládou. „Důležitým faktorem zde je nezávislost na aktuální politice konkrétních zvolených zástupců. Což zajišťuje stabilitu rozhodování o financování kultury.“

Markéta Málková vede rezidenční centrum v jihočeských Komařicích Rezi.Dance. Jedinečnost tohoto centra spočívá v tom, že rezidenční činnost je hlavním cílem centra, není pouze jedna z přidružených aktivit jako u většiny poskytovatelů rezidencí v ČR. Jejich aktivita je v kraji velmi specifická, což přináší určitý pocit izolace a osamělosti. Každý kraj realizuje vlastní kulturní politiku, což považuje za velký

problém. V případě, že daný kraj nepodporuje nezávislou kulturu nemají např. Komařice jakoukoli šanci situaci změnit. V tomto vidí velkou váhu zastřešujících organizací nebo Nové sítě. Nezávislé spolky mají možnost být podporovány z Ministerstva kultury, které se tak stává jediným donorem. Na druhou stranu, pokud místní samospráva nebude podporovat nezávislou kulturu, nebudou zde vystupovat ani hostující umělci, kteří mohou daný region rozvíjet. Jen zlomek subjektů, pokud jde o současné divadlo (Tanec Praha, Malá inventura) bere regiony vážně. Apeluje na nutnost, aby kulturní politika byla implementována do krajů, tak aby všude platí stejná pravidla. A vyhnuli jsme se jejího obcházení a lokálním animozitám.

Jan Žůrek zmiňuje definici nezávislé kultury, jak ji definují kolegové z německé asociace nezávislých divadel, říkají jí "druhý pilíř kultury". Libor Kasík upřesňuje, že „v situaci, kdy obce a kraje mají absolutní samostatnost není možné jim cokoli nařizovat.“ Málková k tomu dodává: „jistě nejde o formu nařizování, ale je třeba najít způsob, jak onu kulturní politiku prosazoval i v regionech.“ A uzavírá, „bez regionů nebude ani Praha“.

Yvona Kreuzmannová navazuje na diskusi o kulturní politice. „Již minulosti proběhla řada jednání o podobě kulturní politiky, a ačkoliv je třeba respektovat autonomii, je řada řešení, jak se k problému postavit. Celé se to pokaždé zastavuje pouze na jedné věci, absolutně chybí politická vůle. Jednání mezi zástupci krajů a Ministerstvem kultury probíhá na zcela instrumentální a administrativní rovině bez náznaku řešení jakýchkoli koncepčních otázek. Potřebujeme ministra, který bude inspirovat. To je v tuto chvíli zásadní. Druhou věcí je tlak zespodu, tlak oborových organizací, které přimějí ministra, aby proběhla nějaká otevřená a konstruktivní diskuse s regiony.“

Jan Kunze si myslí, že „nezávislou kulturu v regionech dělají osobnosti, které jsou nějak silně motivované, ale samy nic nezmůžou v okamžicích krize. A zde je místo platform, jako je tato, propojování je naprosto zásadní, aby mohly fungovat.“

Jan Žůrek k tomu dodává, že „funkční kulturní politiky jsou spíše v rámci měst než krajů, postrádá zejména nějakou „metodickou snahu ze strany MK ČR“. Dobře to bylo vidět na kauze de-minimis, nebo blokové výjimky. Nemělo by docházet k tomu, že například některý kraj nemá ve svých pravidlech implementovanou blokovou výjimku, což je pět let stará evropská legislativa. MK ČR by mělo jít příkladem v těchto metodických a koncepčních věcech!“

Zuzana Zahradníčková reaguje na to, co bylo řečeno ohledně vztahu MKČR a krajů. „Kraje jsou skutečně autonomní, a MKČR jim nemůže nic diktovat. Jediná cesta, kromě nejrůznější přímlyvy na rovině politického jednání, je nátlak prostřednictvím grantových jednání (podmínka pro získání dotace na MK ČR je současná žádost v místě akce). MKČR zkrátka nemá nástroje, jak kontrolovat situaci v krajích.“

Markéta Sabáčková, město Liberec, má otázku na Karolínu Koubovou. „Kraj se k městu staví jako k soběstačné (Liberec je velký), ale ono je to naopak. Město potřebuje spolupráci jako každé jiné město. Problém je v průchodnosti informací. A problém je tedy komunikace město – kraj – ministerstvo.“ Koubová potvrzuje, že komunikace je problematická i v Jihlavě. „Zásadní jsou konkrétní lidé. Sami se nedostanou za hranice města.“ Chalupský potvrzuje, že Brno má rovněž těžkou situaci ve vztahu ke kraji. Koubová dodává: „Pokud je na kraji apriorní rezistence, není možné situaci změnit. Zásadní je rovněž, alespoň minimální politická podpora. A s tím se vynořuje téma politického angažmá hybatelů a co vše to obnáší.“ Koubová zmiňuje, co pochopila i na rovině politické, že „kultura se považuje za zbytnou, absolutně se nepojímá souvislosti mezi návštěvou divadla, koncertu a svým přístupem společnosti, okolí,

druhým lidem, ale i ekonomické dopady." Koubová říká, že „v kultuře jsme strašně abstraktní, pro běžné lidi a politiky není to, co kulturní pracovníci dělají, pochopitelné, hmatatelné.“

Marta Smolíková popisuje situaci na MKČR. „Pořád se opakuje stejná situace, na odbor přijdou noví lidé z politické reprezentace, se kterými začíná dialog stále stejným způsobem, nemají nejmenší znalost oboru a jejich myšlení v zásadě neodpovídá dnešní době. Na tom chce demonstrovat, že nemá cenu čekat až bude zvolen určitý zastupitel a toho poté vzdělávat.“

Jan Petružela navazuje, že angažovat se lze i na jiné úrovni, než je výkonná politika.

TÉMATA

Jako pořadatelé nultého ročníku konference reflektujeme šest základních oblastí, které můžeme nazývat jako nejpalčivější či nejproblematictější. Tento materiál bude sloužit jako vodítko pro příští první ročník a bude k dispozici kulturní obci a zejména zastřešujícím organizacím. Na ně se obracíme s požadavkem o záštitu každé z oblastí tak, aby byla možná "revize" posunu a koordinovaná spolupráce či participace na klíčových jednáních. Jenom díky dobré komunikaci, spolupráci a informovanosti je možná změna v každém z níže definovaných témat.

1. STATUS UMĚLCE
2. (MEZIRESORTNÍ) SPOLUPRÁCE
 - » MK ČR + MHMP,
 - » MKČR + MF + MŠMT + MZ + MPO,
 - » MKČR + KRAJE
3. STÁTNÍ KULTURNÍ POLITIKA + VÝCHOZÍ DATA
4. KOMUNIKACE (jazyk, argumentace, důvěra, porozumění...)
5. FUNKCE A ROLE MK ČR / resortní fungování, personální audit, MK ČR vs. SFK ČR
6. KRAJE - KULTURNÍ STRATEGIE (způsob implementace kulturní politiky státu, spolupráce veřejných zastupitelů a kulturních aktérů), metodika, akademie, komunikace (CGT kraje), nezřizovaná vs. zřizovaná kultura

1. Prvním tématem je neexistence statusu umělce v České republice. Jedná se o zásadní problém. Na komplexní zpracování a implementaci statusu umělce do státní kulturní politiky se čeká řadu let. Téma má podporu napříč kulturním sektorem a jeho strategický význam pro realizaci kulturní politiky v ČR si naštěstí uvědomují už i na MK ČR. Správné vydefinování statusu umělce je naprosto klíčové zejména z praktického hlediska (jak můžeme nyní sledovat během druhé vlny pandemie Covid19). Toto téma vyžaduje spolupráci kulturního sektoru s MK ČR, respektive bez mezíresortní spolupráce se situace nikam neposune.

2. Spolupráce byla vlastním podtitulem konference Culture Get-Together a mezíresortní spolupráce je druhým tématem, které se velmi často v příspěvcích skloňovalo. Každá z pojmenovaných oblastí spolupráce se týká MK ČR a jeho další spolupráce s jinými ministerskými resorty nebo veřejnými samosprávami. Jmenovitě se jedná o MK ČR + MHMP; MK ČR + MF + MŠMT + MZ + MPO; a MK ČR + KRAJE. Z diskuse i příspěvků vyplynulo, že spolupráce MK funguje relativně dobře s Prahou, ale s kraji je „to problematictější“, což připustil i náměstek Němeček. Problematictější je i spolupráce mezi jednotlivými ministerstvy, z příspěvků na konferenci vyplynulo, že je nesystémová nebo probíhá na nedostatečné úrovni. Jednou z nejobtížněji řešitelných otázek, alespoň dle vyjádření náměstka Němečka a zastupující ředitelky odboru MK Zahradníčkové, je spolupráce s kraji a obcemi, které jsou samosprávnými celky. MK ČR nedisponuje žádnými přímými prostředky, jak je přimět ke spolupráci. Přesto je naprosto klíčové, aby zde byla součinnost zejména v případě tvorby nové kulturní politiky státu, její implementace do kulturních strategií krajů, anebo např. při implementaci kritické EU legislativy.

3. Státní kulturní politika je sama o sobě obrovským tématem, kterého se konference mohla pouze dotknout. V současné době se připravuje Státní kulturní politika na roky 2021-2026. Ministr Němeček však v rámci dotazů deklaroval, že termín do konce roku 2020 nebude za každou vyžadovat. Za Novou síť upozorňujeme, že je nesmírně podstatné, aby byla nová kulturní politika správně a se všemi dostatečně vykomunikovaná, a aby pracovala se aktuálními daty, pouze tak má šanci, aby přinesla reálný pozitivní efekt pro rozvoj kultury a zejména živého umění. Téma sběru dat, jejich relevance a využití se již nyní věnují AND s IDU. Je potřeba vytvořit analýzu potřeb a získat zásadní podkladový materiál pro kulturní politiku, mezíresortní argumentaci, i rozdělení finančních prostředků napříč grantovými řízeními.

4. Jedním z nejčastěji artikulovaných problémů byla absence společného jazyka pro komunikaci mezi kulturním sektorem a veřejnou správou. Ohledně tématu komunikace zazněly dva odlišné názory. Jednak je třeba hledat společný jazyk, který zajistí, že se bavíme o téže věci (zjednodušeně: kulturní obec má tendenci být příliš expertní, naopak zastupitelé mají tendenci význam kultury banalizovat). Druhý názor, který zazněl ve věci komunikace, pojmenovává jiný aspekt tohoto problému; popisuje nevyhnutelný konflikt mezi kulturními aktéry a samosprávou, státní správou, kdy na jedné straně stojí státní aparát / samospráva / úřad, který zajišťuje chod daného segmentu a nastavuje jeho podmínky a na straně druhé kulturní aktéři, kterých se tyto podmínky existenčně dotýkají, a proto o nich nekompromisně vyjednávají, případně kritizují a požadují revizi.

5. Mezi dalšími závažnými tématy je role a fungování MK ČR. Jde o velké komplexní téma, které možná vyžaduje méně kritické podmínky, než panují v této chvíli. V současné době je pouze možné upozornit na personální podstav na pozici referentů pro živé umění.

6. S MK ČR a jeho nastavením souvisí i další téma, tedy kulturní strategie krajů a obcí a vliv MK ČR na jejich vznik a nastavení pravidel fungování. Hlavní roli při vzniku jednotlivých strategií hraje politická vůle a individuální iniciativa na dotyčných úřadech v krajích a obcích. Z praktických zkušeností, kterou popisovaly zejména Kateřina Churtajeva, vedoucí odboru kultury královéhradeckého kraje, a Kateřina Koubová, primátorka města Jihlavy, je třeba vyzdvihnout zejména nutnost uplatňovat participativní přístup, který zajistí, že výsledný dokument bude mít nějaký skutečný dopad a přinese pozitivní efekt pro kulturní sektor v daném kraji či obci.

ZÁVĚR

Nultý ročník jedinečné konference o spolupráci v kultuře Culture Get-Together zmapoval aktuální situaci kulturní obce, poukázal na mnohá fakta a přinesl řadu podnětů, ze kterých může nadále čerpat jak nezávislá kulturní scéna, tak zastupitelé samosprávy. Konferenci pořádala kulturní neziskovka Nová síť a proběhla 16. - 17. 9. 2020 v Obecním domě v Praze. První den se přednášející a debatující věnovali situaci v Praze, druhý den regionům ČR. Konference byla streamovaná a její záznam je k dispozici zde.

Konference neměla ambice vyřešit nějaké konkrétní problémy, ale zmapovat situaci, ve které se česká kultura momentálně nachází a jak komunikuje vně i navenek. Snahou bylo vytvořit komunikační kanál, který bude jednou za rok přibližovat obě sféry a spíše odstraňovat bariéry.

V obou dnech konference zaznělo několik velmi zajímavých závěrů. Jedním z nejčastěji artikulovaných byla absence společného jazyka pro komunikaci mezi kulturním sektorem a veřejnou správou. Bez vzájemného porozumění je totiž domluva velmi složitá. Na tento problém navázala a ve svém příspěvku radní pro kulturu Magistrátu hlavního města Prahy Hana Třeštíková. Apelovala na důvěru, kterou by k sobě "oba tábory" měly chovat, dále by si měli naslouchat a přicházet na magistrát s konkrétními nápady (zejména zástupci kulturních organizací). V diskusi zdůraznili Petr Prokop, Marta Smolíková i Eva Měříčková palčivé téma podcenění podpůrných profesí (například technici, produkční), bez kterých umělci nemohou tvořit. S tím souvisela i debata ohledně OSVČ a dlouhodobé potřeby zavést „status umělce“.

Pavla Petrová zdůraznila nezbytnost mezíresortní spolupráce ministerstev, zejména školství, kultury, financí a průmyslu. Zástupkyně z Ministerstva kultury ČR Zuzana Zahradníčková následně reagovala a potvrdila současný alarmující personální podstav pro administraci živého umění na MK ČR a snažila se vysvětlit nelehkou situaci ohledně komunikace a spolupráce MK ČR a krajů. Zástupci regionů by ze strany MK ČR uvítali participaci zástupců krajů na tvorbě nové státní kulturní politiky, která by pak plnila strategickou úlohu a nastolila metodiku i pro další komunikaci. Ohledně otázky financí je zásadní participace a dialog s Ministerstvem financí. Jakub Vedral upozornil na současný stav, který jasně otestoval nesystémovost fungování kultury a nepochopení jejím mechanismům, což má důsledky v podobě špatného nastavení programů podpory a jejich efektivního využití.

V rámci dne věnovaného regionům diskutující vyzdvihli nutnou vazbu mezi hlavním městem a regiony. Jan Kunze poukázal na fakt, že právě v regionech je hlavní odbytiště pražské kultury, proto je úzká spolupráce nutná i zde. Zástupci regionů velmi ocenili pozici Nové sítě, která jako servisní organizace udržuje dialog a komunikaci, a to i mezi tzv. zřizovanou a nezřizovanou kulturou a v krizových situacích zastupuje nezávislou kulturu. To, že umění a kultura obecně je také práce, která má své neoddiskutovatelné ekonomické dopady, je pro mnoho zastupitelů veřejné správy stále ještě nepochopitelné a často i velmi abstraktní. I proto je podle Yvony Kreuzmannové v zájmu obou stran nastavit konstruktivní dialog, společný jazyk a důvěru. Jedině za těchto předpokladů je možné stavět další mosty.

S výstupy a materiály z pražské konference se i nadále pracuje a budou sloužit jako základ pro další, první ročník, který se uskuteční v roce 2021. On-line záznam z konference, otitulkovaný do anglického jazyka, je k dispozici jako studijní a argumentační materiál pro širokou veřejnost.

Culture Get-Together byla inspirována partnerskou konferencí Industry Get-Together v Berlíně, která se letos koná již po osmé. Na programu má i české zástupce, což je rovněž výsledkem meziměstské spolu-

práce mezi Prahou a Berlínem /PRALIN/.

Na konferenci vystoupili: Adriana Světlíková - Nová síť z.s., Janina Benduski - Asociace BFDK - Bundesverband freie darstellende Künste, Felizitas Stilleke - Industry Get-Together Berlín, Marta Smolíková - České středisko Mezinárodního divadelního ústavu /ITI/, Šárka Maršíková - Cirqueon, Petr Prokop - Asociace nezávislých divadel ČR, Marie Kinsky - Vize tance, Linda Svidrů - Asociace tanečních umělců ČR, Yvona Kreuzmannová - individuální host /zakladatelka a ředitelka Tanec Praha/, Jakub Vedral - individuální host /Art Prometheus/, Milan Němeček - náměstek pro řízení sekce živého umění MK ČR, Hana Třeštíková - radní hlavního města Prahy pro oblast kultury, památkové péče, výstavnictví a cestovního ruchu, Jiří Sulženko - ředitel odboru kultury a cestovního ruchu MHMP, Pavla Petrová - Institut umění - Divadelní ústav (IDU), Jan Kunze - Opavská kulturní organizace, Libor Kasík - kulturní centrum UFFO Trutnov, Jan Žůrek - Asociace nezávislých divadel ČR, Karolína Koubová - primátorka statutárního města Jihlavy, Jan Petružela - Fugaré z.s. Rožnov pod Radhoštěm, Kateřina Churtajeva - vedoucí odboru kultury a památkové péče v Královéhradeckém kraji, Ondřej Chalupský - vznikající platforma pro komunikaci v Brně

Konferenci pořádala kulturní neziskovka Nová síť z.s. - www.novasit.cz

Partnery konference jsou Ministerstvo kultury ČR, Magistrát hlavního města Prahy, Mezinárodní divadelní ústav ITI, Institut umění - Divadelní ústav, Česko-německý fond budoucnosti, Performing Arts Programm Berlin. Konference je součástí projektu PRALIN – kulturní spolupráce mezi Prahou a Berlínem. Nad projektem převzala záštitu radní pro kulturu paní Hana Třeštíková.

Stream konference, jednotlivé video příspěvky, anglické titulky a další materiály zde
https://www.youtube.com/channel/UCobxhz1iYm_G0OFmeBssT8g/about